

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליתרולו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ט' מְנַחֵם אָב (עוֹם ט' בָּאָב)

(וארציט רבי יעקב יצחק "החווה מלובלין" ב"ר אברהם אליעזר)

(לכתחילה לימוד זה כדי ללמוד מחצות היום ואילך)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמֵי:

הַתּוֹרָה לַג

"וַיַּחַד יתרו על כל הטובה" וכו' (שמות י"ח), ואמרו רבותינו, זכרונם לברכה (סנהדרין צד), 'שנעשה בשרו חדידין חדידין'. כי כל השמחות הם רק בשעתן, כגון, למשל שמחה של חתונה או ברית, השמחה היא רק בשעתן, ואם יסתכל על הסוף, אין שום שמחה בעולם, כי סוף אדם וכו' (ברכות יז). אבל אם יסתכל על הסוף של הסוף, אז יש לו לשמח מאד, כי סוף כל סוף, דהינו התכלית הוא טוב מאד.

והנה זהו רק מצד הנשמה, שמצדה המות טוב מאד, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (בראשית רבה פרשה ט): "והנה טוב מאד" - זה וכו', כי הוא טוב מאד, שעלידו באין לתכלית הטוב. אך מי שהוא צדיק, ואפלו גופו נקי וקדוש מאד, אזי יכול לשמח גם עם גופו, אפלו אם מסתכל על הסוף, מאחר שגם גופו טהור וקדוש. כמו שכתוב (תהלים נ"ו): "באלקים בטחתי מה יעשה בשאר לי" - שהבשר, דהינו הגוף אינו יכול לעשות לו שום הוזה, וכמו שכתוב (תהלים ט"ז): "אף בשרי ישכן לבטח" - שהצדיק בטוח, שגם להגוף יהיה טוב מאד, ועל כן יכול לשמח גם עם גופו, אפלו בשמסתכל על הסוף.

אֲבָל מִי שֶׁאִין גּוֹפוֹ קָדוֹשׁ כָּל־כָּף, בְּפֶרֶט גֵּר, שֶׁאֶף־עַל־פִּי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּבוּהָ מְאֹד, אֶף־עַל־פִּי־כֵן גּוֹפוֹ נּוֹצֵר מְטַפָּה טְמֵאָה, וְאִידֵךְ אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת זֹאת. נִמְצָא שֶׁזֶה הָאִישׁ שֶׁאִין גּוֹפוֹ קָדוֹשׁ כָּל־כָּף, בְּפֶרֶט גֵּר, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְשַׁמַּח עִם גּוֹפוֹ כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הַתִּכְלִית.

וְזֶהוּ: "וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה" – שֶׁיִּתְרוֹ הָיָה שָׂמַח עַל כָּל הַטּוֹבָה, פִּירוּשׁ, אֲפִלוֹ כְּשֶׁהִסְתַּכֵּל לְהִלָּאָה מִן הַטּוֹבָה. וְזֶהוּ: "עַל כָּל הַטּוֹבָה" – לְמַעַלָּה וּלְהִלָּאָה עַל הַטּוֹבָה, אֶף־עַל־פִּי שֶׁהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, הֵינּוּ לְהִלָּאָה מִן הַטּוֹבָה, הֵינּוּ עַל הַסּוֹף, אֶף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה שָׂמַח מְאֹד. כִּי מִצַּד הַנִּשְׁמָחָה אֶף כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הַסּוֹף, הוּא טוֹב מְאֹד כַּנִּ"ל, אֲךְ שֶׁנֶּעֱשָׂה בְּשָׂרוֹ חֲדוּדִין חֲדוּדִין – בְּשָׂרוֹ דִּיקָא, דְּהֵינּוּ הַגּוֹף. כִּי מֵאַחַר שֶׁהָיָה גֵּר, לֹא הָיָה שֶׁמְחַתּוֹ בְּגוֹפוֹ כְּשֶׁהִסְתַּכֵּל עַל הַסּוֹף כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ: 'נֶעֱשָׂה בְּשָׂרוֹ חֲדוּדִין חֲדוּדִין' – בְּשָׂרוֹ דִּיקָא כַּנִּ"ל:

תּוֹרָה לָד

"וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה" (שְׁמוֹת י"ח). כִּי אֲצֵל סִתָּם בְּנֵי־אָדָם אִין הַשְּׂמִיחָה שֶׁל כָּל הַטּוֹבוֹת בְּיַחַד, כִּי יֵשׁ חֲלוּקִים רַבִּים בְּעֵינֵי הַשְּׂמִיחָה. לְמַשָּׁל כְּשֶׁבָּאִין עַל חֲתָנָה, יֵשׁ מִי שֶׁשָּׂמַח מִן הָאֲכִילָה שֶׁאוֹכֵל, דְּגַיִם וּבְשָׂר וְכִיּוֹצֵא, וְיֵשׁ אַחַד, שֶׁשָּׂמַח מִן הַכְּלִי־זָמֵר, וְיֵשׁ שֶׁשָּׂמַח מִדְּבָרִים אַחֲרִים כִּיּוֹצֵא בָהֶם, וְיֵשׁ שֶׁשָּׂמַח מִן הַחֲתָנָה עֲצָמָה, כְּגוֹן הַמְּחַתְּנִים, שֶׁאֵינָן מְשַׁגְּיחִים עַל אֲכִילָה וְשִׂתִּיָּה, רַק שְׂמִיחִים מִן הַחֲתָנָה עֲצָמָה, וְכִיּוֹצֵא שְׂאָר חֲלוּקִים. אֲבָל אִין אָדָם שֶׁיְהִיָּה שָׂמַח מְכַל הַשְּׂמִיחֹת בְּיַחַד. וְאֲפִלוֹ מִי שֶׁשָּׂמַח מְכַל הַדְּבָרִים הַנִּ"ל, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אִין הַשְּׂמִיחָה מְכַל הַדְּבָרִים בְּיַחַד, רַק

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרל"ח - צמח מנהר"ט זצ"ל "צדק צני מלכה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מכל אחד בפני עצמו בזה אחר זה. גם יש אחד, שאין לו שום שמחה כלל, לא מן האכילה ושתיה ולא משאר דברים, ואדרבא, יש לו קנאה וצער, שמקנא על השדוף, על שזה נשתדף בזה. אבל שלמות וגדלות השמחה הוא, מי שזוכה לשמח מכל הטובות ביחד.

וזה אי אפשר כ"אם כשמתכלל למעלה על כל הטובה, דהינו על השמש, שמשם נמשכין כל הטובות. ושם בהשרש הכל אחד, ואזי שמחתו מכל הטובות ביחד, ואז השמחה גדולה מאד, ומאירה באור גדול מאד. כי על ידי הכליות שנכלל שמחה בחברתה, נגדל ביותר אור השמחות. וכן כל מה שנכלל יוטר רבוי השמחות זה בזה, נגדל ונתוסף אור השמחה ביותר ויותר, כי נגדל ונתוסף האור מאד, על ידי התנוצצות שמתנוצצין משמחה לחברתה. וכל מה שיש יותר שמחות שנכללין ביחד, נתוסף ביותר ויותר אור ההתנוצצות. ועל כן כשנכלל השמחה של כל הטובות ביחד, אזי אור השמחה גדול מאד על ידי רבוי ההתנוצצות מזה לזה ומזה לזה כנ"ל.

וזהו: "ויחד יתרו על כל הטובה" - שהיה שמח מכל הטובות ביחד. וזהו: "על כל הטובה", כי היה מסתכל למעלה על כל הטובה, הינו על השמש, שמשם הכל אחד, ושם נכללין כל השמחות יחד, ועל כן היה שמח על כל הטובות ביחד כנ"ל:

התורה לה

לומדי תורה ראוי להם לידע עתידות, וזה שכתוב: "קדם ידעתי" (תהלים קי"ט) - שאני יודע מקדם מה שיהיה. ומהיכן - "מעדתיך", דהינו מן התורה:

תורה לו

תקף שנעשה ספר מן התורות הגבוהות והנפלאות מאד מאד, מאחר שנעשה מהם ספר, יש עליהם חפויים והסתרות, שנחפה ונסתר אורם הצח והנפלא. והדפין של כריכה הם מחפים וכו':

סדר קצור לקווי פנתרין היפני:

תורה לג

א כל השמחות כגון חתונה או ברית הם רק בשעתן ואם יסתכל על הסוף אין שום שמחה בעולם. כי סוף אדם וכו'. אבל אם יסתכל על הסוף של הסוף אז יש לו לשמח מאד. כי סוף כל סוף דהינו התכלית הוא טוב מאד וכו' עין פנים:

תורה לד

א צריך לבון מחשבתו להסתכל תמיד על השרש הכל ששם הוא שרש כל הטובות והשמחות יחד. ואז יוכל לשמח בשמחה גדולה מאד. כי בשמסתכל על שרש הכל שהוא פלו טוב אז נכללין כל הטובות וכל השמחות יחד ומאירין באור גדול מאד:

תורה לה

א לומדי תורה ראוי להם לידיע עתידות:

תורה לו

א תקף שנעשה ספר יש עליו חפויים והסתרות שנחפה ונסתם אורו הצח והנפלא. והדפנים של הכריכה הם מחפים וכו':

סדר יפני מנהג רבני ת"ת היפני:

נט ביום ראשון הייתי אצל הסרסור אודות הבילעט ועדין לא באתי עמו לעמק השוה. ביום שני כתבתי מה שחדשתי אז באותן העתים שנגמר קצת בליל שבת זה. ביום שלישי כתבתי אגרת לרבי יהודא אליעזר, שהיו לי בדעתי מניעות רבות על-זה. ביום חמישי נתפשרתי עם הסרסור בעד ששים וחסשה רוביל, ונתתי לו חמשים רוביל השם יתברך יזכני לגמר בחיים ובשלום: אחר כך הגיע שבת קדש השני באדעם, ואז היה פרשת החדש וגם ראש חדש ניסן היה באותו השבת ובשבת בשחרית בסעודה נכנסו אצלי אנשי נעמירוב הנזכרים לעיל, גם בא אלי איש כשר אחד ורוצה לפע לארץ ישראל שמו רבי אהרן יהודה והוא יושב שם באדעם מקדם ראש השנה העבר, והוא איש עני ואביון ומתפלל בקולות והתלהבות, ועל כן רחקהו אנשי בית המדרש באדעם והוא נע ונד כי "סר מרע משתולל" (ישעיה נט) בעתים הללו וגם לפני אמרו עליו שהוא איש משגע ובאמת יש לו תנועות משנות קצת, אבל אני היה לי אמונה בו והחזקתי אותו מיד לאיש כשר ואם לא שכבר כתבתי לרבי יהודא אליעזר שיבא באדעם כדי שיסע עמי לארץ ישראל יכול להיות שהייתי לוקח אותו עמי לנסיעה לארץ ישראל גם נכנסו אצלי שני אנשים ממוז'בוז' ודברתי עמם קצת ואמרתם לפניהם התורה אזמרה לאלקי בעודי (לקוטי מוהר"ן רפ"ב) ואמרו שהחייתי אותם וכונתי להם מאד כי ענין זה נצרך להם מאד (וכבר ידוע לנו שדברי רבנו זכרוננו לברכה מחיין הכל בפרט ענין "אזמרה לאלקי בעודי" הנ"ל):

ס אחר שבת התחלתי לשאל קצת על ספינות, כי הייתי מרצה לילך בספינה אפלו קדם פסח, אבל אף על פי כן הייתי מתעצל

קצת מחמת כמה טעמים (א) מחמת חג הפסח אולי יגיע בתוך הספינה ואיך אפשר לזהר מחמץ בין ערלים כל-כך (ב) מחמת שכבר כתבתי שיבוא רבי יהודא אליעזר (ג) שאותה העת עדין לא היו הרוחות טובים כל כך, וגם לא התחילו עדין הספינות לצאת כי-אם מעט:

סא ביום שלישי פרשת צו חזרתי ושלחתי על ידי הפאסט אגרת לרבי יהודא אליעזר שיבוא ועל כל פנים ישלח לי תשובה הן או לאו:

סב ביום רביעי מסרתי אגרת לביתי ולהרב וכו' ולאנשי-שלומו וגם נתתי בידו עשרה רו"כ [רובל-כסף], שיתן להמלמדים מלבד שלשה רו"כ ששלחתי לביתי מקדם:

סג ביום חמישי נסע רבי יוסקע מאדעם לביתו לשלום: סד והנה ביום רביעי לפנות היום הודיע לי סרסור אחד שעמד עמי בבית רבי צבי, שיש ספינה שתלך קדם שבת לסטנבול, ורציתי מאד לילך עמהם ולקח עמי את רבי מנדיל שהיה עמי, אבל הבילעט לא נגמר עדין, ושלחתי מיד להסרסור של הבילעטין והשיב, שביום מחר יגמר כ'אשר הבטיחני בעת שקבל המעות מידי אבל השם יתברך עכבני ולא נגמר הבילעט עד יום שלישי שלאחריו, שהוא השבוע הסמוכה לפסח ואז נתיאשתי עוד מלצאת קדם פסח, כי ראיתי כי מאת ה' הוא שאתעכב באדעם בחג הפסח הקדוש, ודרך זה נכון לפני מכמה טעמים כנ"ל:

סדר לקוחי עיצות היומיומי:

י צריך כל אדם ובפרט תלמיד חכם להאיר בלמוד תורתו בשרש

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרמ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַנְּשָׂמוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה יְכוּל לְקַרֵּב וּלְעֹזֵר בְּתִשׁוּבָה רְשָׁעִים וְגֵרִים
אֲפֹלוּ הֶרְחוּקִים מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה שְׂיִהְיֶה גַם בְּנוֹ תַלְמִיד
חָכָם. אֲבָל כְּשֵׁאִין לֹמֵד בְּבַחֲיָנָה זֹאת אֵין בְּנוֹ תַלְמִיד חָכָם (שם).

יח על-ידי התבודדות, דהינו שיתבודד וידין וישפט את עצמו על
כל הדברים שעושה, על-ידי זה זוכין ליראה ועל-ידי זה זוכין
לתורה שבנגלה ולענוה באמת. ועל-ידי זה יזכה לתפלה במסירת
נפש, שיבטל כל ישותו וגשמיותו בשעת התפלה, ועל ידי זה
יזכה להשגת סתרי תורה שהוא אור הגנוז שיתגלה לעתיד אשרי
הזוכה לזה (שם טו).

יט לסתרי תורה אין זוכים כי אם מי שמשחיר פניו בעורב ונעשה
בעורב על בניו, עד שמבטל כל גשמיותו כאלו אינו בעולם (שם).
כ סתרי תורה נקראים קדש, וכל זר לא יאכל קדש ולא יאכל בו
אלא מקדשיו ומקראיו (שם).

כא על-ידי המשכת התורה בעולם נמשך השגחת השם יתברך
עלינו. וכל אחד כפי קרובו אל התורה כן השגחת השם יתברך
עליו בשלמות יותר (שם יג).

כב לפעמים בטולה של תורה זהו קיומה. כי מי שרוצה לעסק
בתורה ועבודת ה' תמיד אי אפשר שיהיה תמיד דבוק בהשם
יתברך ובתורתו בלי הפסק רק ההכרח לבטל לפעמים. כי
לפעמים צריך לצאת לחוץ לעסק בדברי העולם, כדי שלא
יתגברו הבלבולים של הסטרא אחרא ויתבטל חסדו שלום חכמתו
לגמרי. ועל-כן ההכרח לבטל לפעמים. אבל כשיבוא משיח אז לא
יצטרך לבטל מדבקותו (שם טז).

כג מי שרוצה להמשיך באורי התורה צריך מתחלה להמשיך
לעצמו דבורים חמים כגחלי אש, וצריך לשפך שיחו בתפלה לפני

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי תִפְלָתוֹ נִכְמְרוּ רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו וְנִפְתַּח לֵב הָעֲלִיזוֹן וּמִשְׁפִּיעַ דְּבוּרִים חַמִּים, וְעַל-יְדֵי הַדְּבוּר מִמְּשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה גַּם כֵּן מִשָּׁם (שם כ.).

סדר ספורי מעשיות היומיומי:

וְלַעֲת עֵתָה הוּא צָרִיךְ לְהִנְהִיג אוֹתָם לְפִי דֶרֶכָם, כְּפִי דֶרֶךְ חֲכָמָתָם, עַד אֲשֶׁר בְּרָבוֹת הַזְּמַן יָשִׁיב אוֹתָם אֶל הָאֱמֶת וְדַבְּרוּ עִם הַחֲכָם אוֹדוֹת בְּנֵי הַמְּדִינָה, הֲנִ"ל, שֶׁנִּתְּעוּ וְנִבְּוּוּ כָּל-כֶּף בְּשִׁטוֹת וְעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן, כִּנֵּ"ל וְאָמְרוּ: אֲלֵמָּלָא לֹא נִתְּבַדְּרָנוּ וְנִתְּפַזְּרָנוּ כִּי אִם בְּשִׁבִיל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה לְהַחְזִיר אוֹתָם לְמוֹטָב, הִיָּה דֵי לָנוּ בְּזוּהָ, כִּי נִתְּפַשְׁשׁוּ וְנִתְּעוּ כָּל-כֶּף, כִּי בְּאֱמֶת כָּל הַכֹּתוֹת הֲנִ"ל כָּלָם נִתְּעוּ וְנִבְּוּוּ, וְצָרִיכִים לְתַקְנָם; לְהַשִּׁיבָם מִשִּׁטוֹתָם, וּלְהַחְזִירָם אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי, כִּי אֲפִלּוּ הַכֹּת שֶׁבָּחָרוּ לָהֶם חֲכָמָה לְתַכְלִית, גַּם הֵם לֹא הִשִּׁיגוּ הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי, וְצָרִיכִין תְּקוּן וְתִשׁוּבָה כִּי בָּחָרוּ בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסִית אֶךְ מִכָּל הַטָּעוּתִים הַנִּזְכָּרִים לְעִיל הוּא בְּנֶקֶל יוֹתֵר לְהַשִּׁיבָם מִטָּעוּתָם וּלְהַחְזִירָם אֶל הָאֱמֶת, אֲבָל אֵלּוּ נִתְּעוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן וְנִשְׁקָעוּ בָּהּ כָּל-כֶּף כָּכָל הֲנִ"ל, עַד שֶׁאֵי-אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיבָם מִזוּהָ כִּנֵּ"ל (וְגַם הַחֲכָם הַשִּׁיב לָהֶם, שֶׁשָּׁמַע גַּם-כֵּן מִהַמְּלָךְ, שֶׁמִּכָּל הַתַּאֲוֹת אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֲבָל מִתַּאֲוָה זוֹ שֶׁל מָמוֹן אֵי-אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּפְּלָ לְתוֹכָהּ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַדֶּרֶךְ שֶׁיֵּשׁ לְהַחֲרֵב הֲנִ"ל) וְנִתְּרָצָה הַחֲכָם גַּם-כֵּן לִילֵךְ עִמָּהֶם, וְהִלְכוּ אַרְבַּעַתָּן יַחַד וְגַם אֵלּוּ הָאֱלֹהוֹת הַשׁוֹטִים הֲנִ"ל הִלְכוּ עִמָּהֶם גַּם-כֵּן כִּנֵּ"ל.

סדר שלחן ערוך היומיומי:

(ו) וכן על חיה רעה שנשתלחה אפילו לא הזיקה אלא נראית בלבד מתעניין ומתריעין בכל מקום אפילו הרחוקים אבל אם אינה

משולחת אינה אלא מקרה איזו היא משולחת נראתה בעיר ביום הרי זו משולחת נראתה בשדה ביום אם ראתה שני בני אדם ולא ברחת מפניהם הרי זו משולחת ואם היתה שדה שסמוכה לאגם וראתה שני בני אדם ורדפה אחריהם הרי זו משולחת לא רדפה אחריהם אינה משולחת ואם היתה באגם אפילו רדפה אחריהם אינה משולחת אלא אם טרפה שניהם ואכלה אחד מהם אבל אם אכלה שניהם באגם אינה משולחת מפני שזה הוא מקומה ומפני הרעבון טרפה לא מפני שהיא משולחת: (ז) בתים הבנויים במדברות ובארצות הנשמות הואיל והם מקום גדודי חיה אם עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה (פירוש מטה קטנה מענין הנה ערשו ערש ברזל) הרי זו משולחת ואם לא הגיע למדה זו אינה משולחת שאלו בני אדם סכנו בעצמם ובאו למקום החיות אבל שאר מיני רמש הארץ ורמש העוף ששולחו והזיקו כגון שלוח נחשים ועקרבים שמזיקים ואינם ממיתים ואין צריך לומר צרעים ויתושין והדומה להם אין מתענים עליהם ולא מתריעין: (ח) וכן על ירקון והשדפון משהתחיל בתבואה אפילו לא התחיל אלא במקום אחד כמלא פי התנור מתענין ומתריעין (ואפילו הרחוקים) (טור) רק שיהיו באותו הפרכי"א (ר"ן): (ט) וכן על הארבה והחסיל אפילו לא נראה מהם אלא כנף אחד בכל ארץ ישראל ואפילו אינו משחית יבול הארץ מתענין ומתריעין עליהם ועל הגובאי (פירוש מין ארבה) בכל שהוא אבל על החגב אין מתענין עליו ולא מתריעין אלא זועקין בלבד ועכשיו שאין אנו מכירין מינים הללו על כולם מתריעין: (י) וכן על המזונות כיצד הרי שהוזלו דברים של סחורה שרוב חיי אנשי אותה העיר מהם כגון כלי פשתן בבבל ויין ושמן בארץ ישראל ונתמעט המשא והמתן עד שיצטרך התגר למכור שוה עשרה

בששה הרי זו צרת צבור ומתריעין עליה ובשבת זועקים עליה אבל אין תוקעים עליה בשבת: (יא) וכן על המטר כיצד הרי שרבו עליהם גשמים עד שיצרו להם הרי אלו מתפללים עליהם שאין לך צרה יתירה מזו שהבתים נופלים ונמצא בתיהם קבריהם ובא"י אין מתפללין על רוב הגשמים מפני שהיא ארץ הרים ובתיהם בנוים באבנים ורוב גשמים טובה להם ואין מתענים להעביר הטובה ועכשיו בצפת מצוים מפולת בתים מפני הגשמים ומתפללים עליהם: (יב) כל עיר שיש בה צרה מכל אלו אותה העיר מתענה וזועקין בתפלה ומתחננין ומתריעין בשופר עד שתעבור הצרה וכל סביבותיה מתענות אבל לא מתריעות אבל מבקשים עליהם רחמים ובכל מקום אין מתענים ולא זועקים ולא מתריעים בשבת ויום טוב על שום צרה חוץ מצרת המזונות שזועקים עליהם בשבת: (יג) עיר שהקיפוח כותלים או נהר וספינה המטורפת בים אפילו על יחיד הנרדף מפני כותים או לסטים או רוח רעה או חולה שאר חולי שיש בו סכנת היום (ולברך החולה בשבת עיין לעיל סוף סימן רפ"ה) זועקים ומתחננים בתפלות בשבת אבל אין תוקעין אא"כ תוקעין לקבץ העם לעזור אחיהם ולהצילם: (יד) תעניות אלו שמתענים על הצרות אין מתענין בהם לא עוברות ולא מניקות ולא קטנים ומותרים לאכול בלילה אע"פ שמתענים למחר חוץ מתעניות הגשמים: (טו) ציבור שהיו להם ב' צרות אין מבקשין רחמים אלא על אחת מהם דכתיב נצומה ונבקשה מאלקינו על זאת ואומרים אע"פ שיש בלבנו צרות רבות על צרה פלונית באנו להתפלל ואם יש להם צרת רעב וצרת דבר מבקשים רחמים על הרעב משום דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי יהיב:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרמו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סדר לקוטי תפלות היימי:

שכו: רבונו של עולם, רחם על יונה אלקת כמוני, רחם על חלוש דעה, על נבזה ונמאם כמוני, אשר אני מאוס (נבזה ונמאם) בעיני עצמי בתכלית המאוס ולא על חנם מדרך הענוה האמתית, כי אם מחמת עכירת מאוס מעשי הרעים ועוונותי העצומים ופגמי המרבים, אנא אדון יחיד מלא משאלותי ברחמים, וזכני לבוא לארץ ישראל מהרה ואזכה לעבר ולדלג על כל מיני מניעות, ולנסע ולבא לשם מהרה חושה בשלום בלי פגע, ולפעל שם קדשה וטהרה, באפן שאזכה לשוב אליך ולהתקרב אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה מעתה ועד עולם רבונו של עולם זכני בזכות כל הצדיקים שגלו קדשת ארץ ישראל בעולם, ובזכות כל הצדיקים והכשרים שזכו לבא לארץ ישראל אחרי מניעות רבות ועצומות בלי שעור באשר אתה ידעת, ופעלו שם מה שפעלו זכני בזכותם ובזכות תורתם הקדושה ובזכות מעשיהם הטובים שאזכה גם אנכי השפל והבזוי לילך ולבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה:

שכה: אבי שבשמים הגומל עמי חסדים וטובות רבות בכל עת אשר זכיתני ברחמיה וחסדיך להתפלל על זה לבא לארץ ישראל גמל על עבדיך עוד חסדים וטובות יותר ויותר, ותגדיל נפלאותיך עמי, ותעשה עמי חסד חנם בכל עת, ותלמדני בדרך עצותיך האמתיות, ותורני בדרך הישר והאמת, באפן שאזכה מעתה לעזב דרכי הרע ומחשבותי הפגומות ואזכה להתקשר בך מעתה ולילך ולבא מהרה לארץ ישראל בשנה הזאת, ואזכה להתחדש לגמרי להתחיל מחדש בעבודת ה' כאלו נולדתי היום:

שכט: רבונו של עולם זכר נא ההתפארות והשעשועים שקבלת

מְכַל הַצְדִּיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹת הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַהִתְפָּאֲרוֹת וְהַשְּׁעִשׁוּעִים אֲשֶׁר אֶתְּהַ מְקַבֵּל עֲדִין מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹת וּמֵהַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמֵתִיִּם הַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְזַכְּנֵי גַם כֵּן, שִׁיְהִיָּה לִי חֵלֶק בְּהִתְפָּאֲרוֹת הַזֹּאת, שֶׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר עִמִּי הַשְּׂכִינָה תָּמִיד בְּכָל עֵת כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּחֵרֶת בָּנוּ מְכַל הָעַמִּים, וְאֶתְּהַ מִתְפָּאֵר בָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְזֹאת הַהִתְפָּאֲרוֹת עוֹלָה לְכַתֵּר וְעֵטְרָה עַל רֹאשׁךָ בְּבַחֲיִנַת תְּפִלִּין, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי הַהִתְפָּאֲרוֹת בּוֹקֵעַ בְּעֵינַיִם, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין עֵינַי הַשְּׂגָחָתְךָ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִשָּׁם מְקַבֵּלֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קְדֻשָׁתָהּ הַגְּדוּלָּה, כִּי עַל יְדֵי זֶה אֲוִירָה מַחֲכִים, עַל יְדֵי שֶׁנִּמְשָׁכִין שָׁם תָּמִיד עֵינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם עֵינַי הַחֲכָמָה וְהַמְּדָע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינַי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכְּנֵי שִׁיתְגַּלָּה לָנוּ קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְכַסֵּף וְלִהְיוֹתוֹקֵק וְלִהְיוֹתֵנוּ עֲגֵעַ תָּמִיד בְּאַמֶּת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹתֵנוּ הַרְבֵּה עַל זֶה לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה:

שֵׁל: וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁנִּזְכֶּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְנַסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצְדִיקִים אֲמֵתִיִּם, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת נִמְנָה גַם כֵּן בֵּין עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים הַמְּתַאֲסָפִים וּמִתְקַבְּצִים לְצְדִיקִים אֲמֵתִיִּם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כִּי אֶתְּהַ לְבַד יוֹדֵעַ מֵעַלְת הַקְּבוּץ שֶׁל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצְדִיקִים אֲמֵתִיִּם אֶתְּהַ לְבַד יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה הַהִתְפָּאֲרוֹת וְשִׁעִשׁוּעִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר אֶתְּהַ מְקַבֵּל בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תרמח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שֶׁל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל אֶצֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים זָכְנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּיּוֹת
וְחֶסֶדֵי הָעֲצוּמִים, שֶׁנִּהְיָה אֲנַחְנוּ נִכְלָלִים גַּם כֵּן בְּהַתְּפָאֲרוֹת
וְהַשְּׁעִשׁוּעִים הָאֵלֶּה, וְאֵל יִמְנַעֵנוּ מִזֶּה שׁוּם מוֹנֵעַ, וְאֵל יַעֲבֹבֵנוּ שׁוּם
עֲכֹב, וְאֵל יִטְרִידֵנוּ שׁוּם טְרִדָּה בְּעוֹלָם רַק נִזְכָּה תָּמִיד בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה, לִילָךְ וּלְבֹא וּלְהִתְאַסֵּף אֶל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל עַמּוּד
יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, הַמְּתַאֲסָפִים וּמִתְקַבְּצִים אֶצֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שֶׁתְּפָאֵר בָּנוּ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְהִסְתַּכֵּל
עַל פְּאֵר יְפֵי הַדֶּרֶת פְּנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הֵם כְּלִילַת יְפֵי
כִּי הֵם כְּלוּלִים מְכֹל הַהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
אַתָּה מְקַבֵּל עַל יָדְךָ, עַל יְדֵי שֶׁהֵם עוֹסְקִים תָּמִיד לְקַרְבֶּךָ אֱלֹהֵי זָכְנֵי
בְּרַחֲמֵי הַרְבִּיּוֹת לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּנֵיהֶם תָּמִיד בְּאַמֶּת, וּבְפֶרֶט בִּימֵי
רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשִׁים שָׂאוּ הוּא עֵקֶר הַהַתְּפָאֲרוֹת, וְאִזּוּ פְּנֵיהֶם
מְאִירוֹת מְאֹד בְּאוֹר כָּלל הַהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁל כָּל הַקְּבוּץ
הַקָּדוֹשׁ הַמְּתַקְבְּצִים אֵלֵיהֶם:

שְׁלֹא: אֲנִי ה' בְּרַחֲמֵי הַרְבִּיּוֹת, זָכְנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּאֵר הַדֶּרֶת
פְּנֵיהֶם הַקָּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְקַבֵּל
וּלְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ גַּם כֵּן הָאֶרֶץ נִפְלְאָה מִהַתְּפָאֲרוֹת הַזֹּאת, עַד
אֲשֶׁר נִזְכָּה שִׁימְשִׁךְ עָלֵינוּ תָּמִיד קְדוּשַׁת הַתְּפִלִּין הַנּוֹרָאִים וּפְאֵר
קְדוּשַׁת הַתְּפִלִּין יִהְיוּ בּוֹקְעִים בְּעֵינֵינוּ עַד שֶׁנִּזְכָּה גַּם בְּכָל מְקוֹם
שֶׁאֲנַחְנוּ נִסְתַּכֵּל וְנִבְיֵט שָׁם, שִׁיתְּקַדֵּשׁ הַמְּקוֹם הַהוּא בְּקְדוּשַׁת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ מִטַּעַם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקָּדוֹשׁ, יִרְגִישׁ
קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שִׁיתְּוַעַד עִמָּנוּ יַחַד, עַד אֲשֶׁר יִכִּיר
אוֹתָנוּ וְיִדַּע וְיִבְחִין שֶׁאֲנַחְנוּ זָכְנֵנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה: